

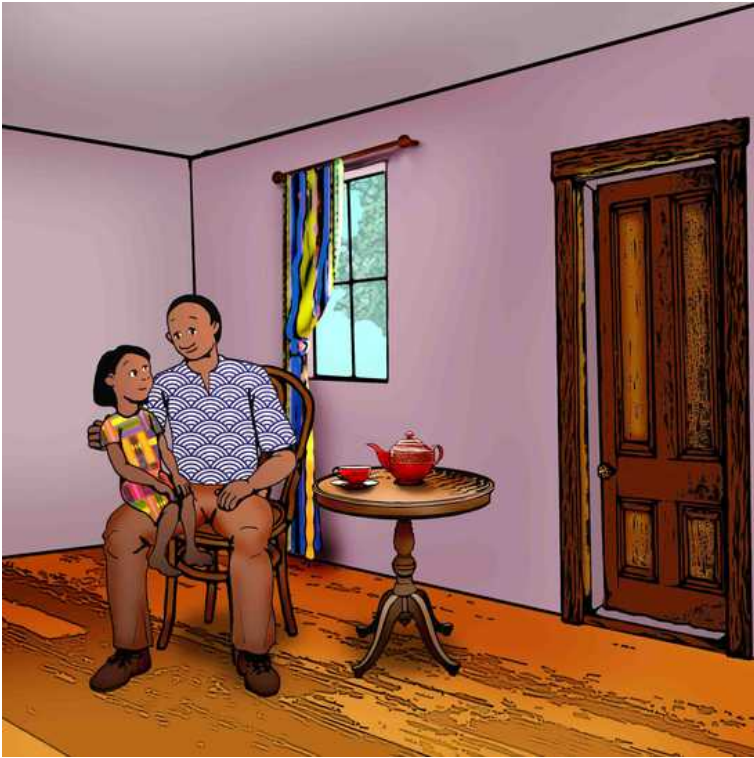

Η Συμπεγκουίρε

- Rukia Nantale
- Benjamin Mitchley
- Eleni Manou
- 5
- Ελληνικά el

Όταν πέθανε η μητέρα της, η Σιμπεγκουίρε ήταν πολύ λυπημένη. Ο πατέρας της Σιμπεγκουίρε έκανε ότι μπορούσε για να φροντίζει την κόρη του. Σιγά σιγά, έμαθαν πώς να γίνονται χαρούμενοι πάλι, χωρίς τη μητέρα της Σιμπεγκουίρε. Κάθε πρωί κάθονταν και μιλούσαν για την νέα ημέρα. Κάθε βράδυ έφτιαχναν δείπνο μαζί. Μετά το πλύσιμο του πιάτου, ο πατέρας της Σιμπεγκουίρε την βοηθούσε με την εργασία του σχολείου.

Μια μέρα, ο πατέρας της Σιμπεγκουίρε γύρισε σπίτι πιο αργά από ότι συνήθως. «Πού είσαι παιδί μου;» φώναξε. Η Σιμπεγκουίρε έτρεξε στον πατέρα της. Στάθηκε ακίνητη όταν είδε ότι κρατούσε ο πατερας της το χέρι μιας γυναίκας. «Θέλω να σου γνωρίσω κάποιον ιδιαίτερο, παιδί μου. Αυτή είναι η Ανίτα» είπε χαμογελώντας.

«Γειά σου Σιμπεγκουίρε, ο πατέρας σου μου είπε πολλά για σένα» είπε η Ανίτα. Αλλά δεν χαμογέλασε ούτε πήρε το χέρι του κοριτσιού. Ο πατέρας της Σιμπεγκουίρε ήταν χαρούμενος και ενθουσιασμένος. Μιλούσε για τους τρεις τους να ζήσουν μαζί, και για τόσο καλή θα ήταν η ζωή τους. «Παιδί μου, ελπίζω να δεχτείς την Ανίτα ως μητέρα σου» είπε.

Η ζωή της Σιμπεγκουίρε άλλαξε. Δεν είχε πια χρόνο να καθίσει με τον πατέρα της τα πρωινά. Η Ανίτα της έδινε τόσες πολλές δουλειές του σπιτιού που ήταν πολύ κουρασμένη να κάνει την εργασία του σχολείου της τα βράδια. Πήγαινε κατευθείαν στο κρεβάτι μετά το δείπνο. Η μόνη της παρηγοριά ήταν η πολύχρωμη κουβέρτα που της είχε δώσει η μητέρα της. Ο πατέρας της Σιμπεγκουίρε δεν φαινόταν να παρατηρεί ότι η κόρη του δεν ήταν χαρούμενη.

Μετά από λίγους μήνες, ο πατέρας της Σιμπεγκουίρε τους είπε ότι θα είναι μακριά από το σπίτι για λίγο. «Πρέπει να ταξιδέψω για τη δουλειά μου» είπε. «Αλλά ξέρω ότι θα φροντίσετε ο ένας τον άλλο.» Το πρόσωπο της Σιμπεγκουίρε άλλαξε, αλλά ο πατέρας της δεν το παρατήρησε. Η Ανίτα δεν είπε τίποτα. Ούτε αυτή ήταν χαρούμενη.

Τα πράγματα έγιναν χειρότερα για την Σιμπεγκουίρε. Αν δεν τελείωνε τις δουλειές της, ή παραπονιόταν, η Ανίτα την χτυπούσε. Και στο δείπνο, η γυναίκα έτρωγε το περισσότερο φαγητό, αφήνοντας στην Σιμπεγκουίρε μόνο λίγα κομματάκια. Κάθε νύχτα η Σιμπεγκουίρε έκλαιγε στον εαυτό της να κοιμηθεί, αγκαλιάζοντας την κουβέρτα της μητέρας της.

Ένα πρωί, η Σιμπεγκουίρε άργησε να σηκωθεί από το κρεβάτι. «Τεμπέλικο κορίτσι!» φώναξε η Ανίτα. Αυτή την τράβηξε έξω από το κρεβάτι. Η πολύτιμη κουβέρτα πιάστηκε σε ένα νύχι, και σχίστηκε στα δύο.

Η Σιμπεγκουίρε ήταν πολύ αναστατωμένη. Αποφάσισε να φύγει από το σπίτι. Πήρε τα κομμάτια της κουβέρτας της μητέρας της, συσκεύασε λίγο φαγητό, και έφυγε από το σπίτι. Ακολούθησε το δρόμο που είχε πάρει ο πατέρας της.

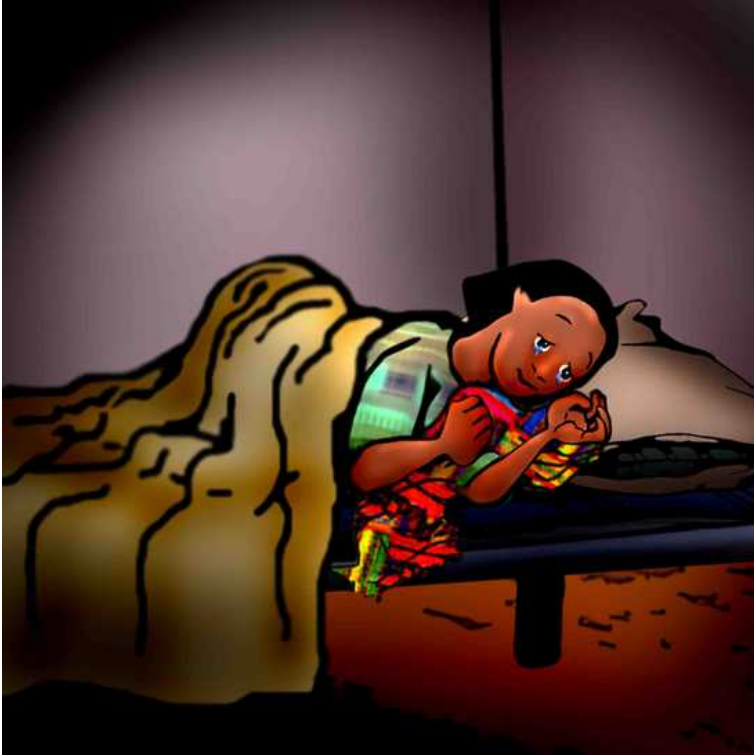
Το βράδυ, σκαρφάλωσε σε ένα ψηλό δέντρο κοντά σε ένα ποτάμι και έκανε ένα κρεβάτι για τον εαυτό της μέσα στα κλαδιά. Καθώς έπεσε για ύπνο, τραγούδησε: «Μααμά, μααμά, μααμά, με άφησες. Με άφησες και ποτέ δεν ήρθες πίσω. Ο πατέρας δεν με αγαπάει πια. Μητέρα, πότε θα έρθεις πίσω; Με άφησες.»

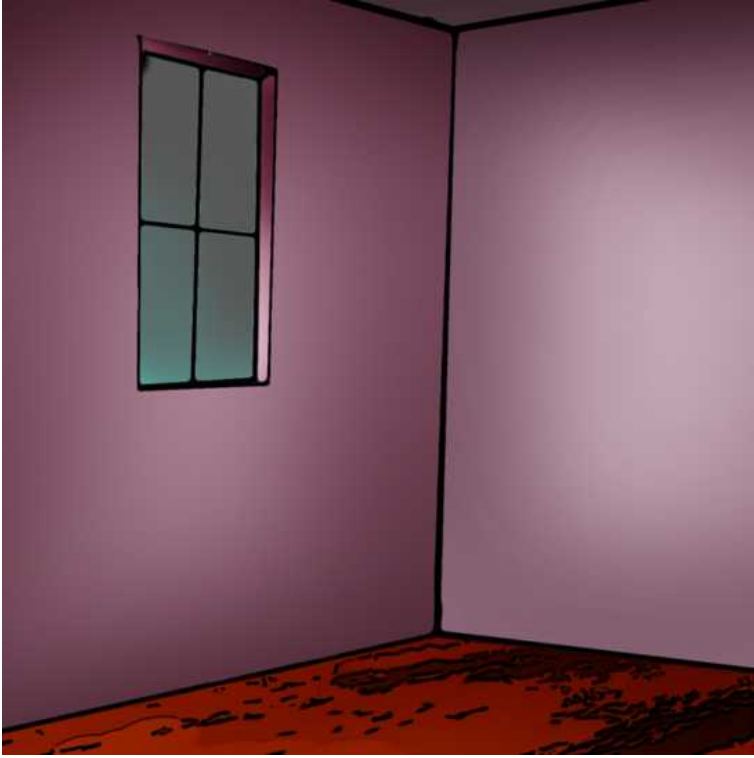
Το επόμενο πρωί, η Σιμπεγκουίρε τραγούδησε το τραγούδι πάλι. Όταν οι γυναίκες ήρθαν να πλύνουν τα ρούχα τους στο ποτάμι, άκουσαν το λυπημένο τραγούδι που ερχόταν από το ψηλό δέντρο. Σκέφτηκαν ότι ήταν ο άνεμος που μετακινεί τα φύλλα, και συνέχισαν τη δουλειά τους. Αλλά μια από τις γυναίκες άκουσε πολύ προσεκτικά το τραγούδι.

Αυτή η γυναίκα κοίταξε πάνω στο δέντρο. Όταν είδε το κορίτσι και τα κομμάτια της πολύχρωμης κουβέρτας, έκλαψε: «Σιμπεγκουίρε, το παιδί του αδερφού μου!» Οι άλλες γυναίκες σταμάτησαν να πλένουν και βοήθησαν την Σιμπεγκουίρε να κατέβει από το δέντρο. Η θεία της αγκάλιασε το μικρό κορίτσι και προσπάθησε να την παρηγορήσει.

Η θεία της Σιμπεγκουίρε πήρε το παιδί στο δικό της σπίτι. Έδωσε στην Σιμπεγκουίρε ζεστό φαγητό, και την έβαλε στο κρεβάτι με την κουβέρτα της μητέρας της. Εκείνη τη νύχτα, η Σιμπεγκουίρε έκλαιγε καθώς έπεσε για ύπνο. Αλλά αυτά ήταν δάκρυα ανακούφισης. Ήξερε ότι η θεία της θα την φρόντιζε.

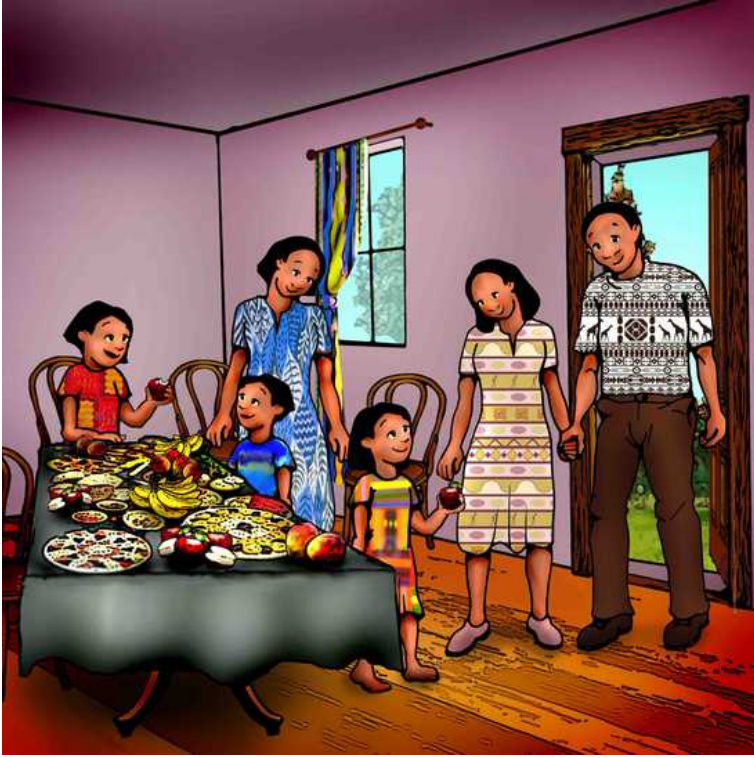
Όταν ο πατέρας της Σιμπεγκουίρε γύρισε σπίτι, βρήκε το δωμάτιο της άδειο. «Τι συνέβη, Ανίτα;» ρώτησε με βαριά καρδιά. Η γυναίκα εξήγησε ότι η Σιμπεγκουίρε είχε φύγει. «Ήθελα να με σέβεται» είπε. «Αλλά ίσως ήμουν πολύ αυστηρή.» Ο πατέρας της Σιμπεγκουίρε έφυγε από το σπίτι και πήγε προς την κατεύθυνση του ποταμού. Συνέχισε προς το χωριό της αδερφής του να ανακαλύψει αν είχε δει τη Σιμπεγκουίρε.

Η Σιμπεγκουίρε έπαιζε με τα ξαδέρφια της όταν είδε τον πατέρα της από μακριά. Φοβήθηκε ότι ίσως είναι θυμωμένος, έτσι έτρεξε μέσα στο σπίτι να κρυφτεί. Αλλά ο πατέρας της πήγε κοντά της και είπε: «Σιμπεγκουίρε, έχεις βρει μια τέλεια μητέρα για τον εαυτό σου. Μία που σε αγαπάει και σε καταλαβαίνει. Εγώ είμαι περήφανος για σένα και σε αγαπώ.» Συμφώνησαν ότι η Σιμπεγκουίρε θα έμενε με τη θεία της όσο καιρό αυτή ήθελε.

Ο πατέρας της την επισκεπτόταν κάθε μέρα. Τελικά, αυτός ήρθε με την Ανίτα. Αυτή άπλωσε για το χέρι της Σιμπεγκουίρε. «Λυπάμαι μικρή, ήμουν λάθος» έκλαψε. «Θα με αφήσεις να προσπαθήσω ξανά;» Η Σιμπεγκουίρε κοίταξε τον πατέρα της και τον ανήσυχο πρόσωπο του. Μετά σιγά σιγά πήγε μπροστά και έβαλε τα χέρια της γύρω από την Ανίτα.

Την επόμενη βδομάδα, η Ανίτα προσκάλεσε τη Σιμπεγκουίρε, μαζί με τα ξαδέρφια της και τη θεία της, στο σπίτι για ένα γεύμα. Τι γιορτή! Η Ανίτα ετοίμασε όλα τα αγαπημένα φαγητά της Σιμπεγκουίρε, και ο καθένας έφαγε μέχρι που χόρτασαν. Μετά τα παιδιά έπαιξαν ενώ οι ενήλικοι μιλούσαν. Η Σιμπεγκουίρε ένιωσε χαρούμενη και γενναία. Αποφάσισε ότι σύντομα, πολύ σύντομα, θα επέστρεφε σπίτι να ζήσει με τον πατέρα της και την μητριά της.

Global Storybooks

globalstorybooks.net

Η Συμπεγκυΐρε

Rukia Nantale

Benjamin Mitchley

Eleni Manou

